

Invenția se referă la tehnica de măsurări electrice și electronice și poate fi utilizată pentru măsurarea componentelor impedanței în coordonate carteziene.

Impedanțmetrul conține un convertor (6) de impedanță cu două intrări pentru reglarea independentă a componentelor activă și reactivă ale impedanței reproduse și două contacte de ieșire, un generator de semnal (1), conectat cu o clemă de ieșire împreună cu un contact de ieșire al convertorului (6) la masă, două clemă (4 și 5) pentru conectarea obiectului măsurat, una din ele (5) fiind conectată la cel de-al doilea contact de ieșire al convertorului (6), un amplificator (7), conectat cu un contact de intrare la cea de-a doua clemă (4), iar cu al doilea contact de intrare – la masă, primul rezistor (3), conectat cu un pol la cea de-a doua clemă (4), precum și un fazmetru (8), conectat cu intrarea de semnal la ieșirea amplificatorului (7), iar cu intrarea de referință – la un punct de referință al convertorului (6), în care faza semnalului coincide cu faza căderii de tensiune pe componenta reactivă a impedanței reproduse. Impedanțmetrul mai conține un comutator (2), conectat cu un contact mobil la cea de-a doua clemă de ieșire a generatorului (1), un voltmetru (9), conectat cu o clemă de intrare la masă, iar cu cea de-a doua – la punctul de referință al convertorului (6), precum și al doilea, al treilea, ..., al n -lea rezistoare (3), toate n rezistoarele (3) fiind conectate cu câte un pol la cea de-a doua clemă (4), iar cu al doilea pol – respectiv, la contactele fixe ale comutatorului (2). Numărul de rezistoare (3) n și numărul de poziții ale comutatorului (2) sunt egale cu numărul de diapazoane de măsurare a impedanței.

Revendicări: 1

Figuri: 1

